EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 7.5.2007
COM(2007) 238 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Atbilstīgi 395. panta 1. punktam 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, atkāpjoties no minētās direktīvas, nolūkā vienkāršot nodokļa iekasēšanas procedūru vai novērst noteiktu veidu nodokļa nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļa maksāšanas.

Itālija vēstulē, kas reģistrēta Komisijas Ģenerālsekretariātā, lūdza atļauju ieviest pasākumus, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta. Atbilstīgi Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktam Komisija 2007. gada 28. februārī informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas lūgumu. Komisija 2006. gada 21. novembrī paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

- **Vispārīgais konteksts**

Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā noteikts, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, kuri veikti saistībā ar darījumiem, par ko uzliek nodokli. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka preču, kas ir saimnieciskās darbības aktīvu daļa, izmantošanu privātām vajadzībām uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja PVN par šīm precēm ir bijis atskaitāms. Šī sistēma ļauj atgūt PVN, sākotnēji iegādājoties aktīvus, kurus izmanto gan saimnieciskajai darbībai, gan privātām vajadzībām, bet lai nodrošinātu to, ka galapatēriņš tiek aplikts ar nodokli, izmantošanu privātām vajadzībām uzskata par pakalpojumu sniegšanu, un ar to saistīto PVN personas, kas nav nodokļu maksātājas, nevar atgūt.

Transportlīdzekļu gadījumā šo sistēmu piemērot ir sarežģīti vairāku iemeslu dēļ, bet galvenokārt tādēļ, ka ir grūti skaidri nodalīt izmantošanu privātām vajadzībām un izmantošanu saimnieciskajai darbībai. Ja tiek veikta attiecīga uzskaite, tās uzturēšana un kontrole ir papildu apgrūtinājums gan uzņēmumiem, gan pārvaldes iestādēm. Attiecīgo transportlīdzekļu lielais daudzums nozīmē, ka pat nelieli atsevišķi nodokļa nemaksāšanas gadījumi kopumā var veidot ievērojamas summas.

Kā alternatīvu direktīvā noteiktajai sistēmai Itālijas nodokļu iestādes lūdza atļaut tām vienkārši ieviest sākotnējā atskaitījuma ierobežojumu noteiktas procentuālās daļas apmērā un savukārt atbrīvot uzņēmumus no pienākuma veikt nodokļa uzskaiti privātas izmantošanas gadījumā. Šā pasākuma priekšrocība ir sistēmas vienkāršošana visām iesaistītajām personām, vienlaikus nodrošinot, ka tiek iekasēta nodokļa procentuālā daļa, kas citādi varētu tikt nesamaksāta.

Tiek lūgts ierobežojums 60 % apmērā. Tas pamatots ar Itālijas veikto izpēti un atbilstīgi priekšlikuma noteikumiem tiktu pārskatīts pēc diviem izņēmuma darbības gadiem.

Jauno sistēmu piemēros visiem uzņēmumiem, kuros transportlīdzekļus izmanto ne tikai

saimnieciskajai darbībai. Vienkāršošanas priekšrocība, ko dod vienotas standarta likmes piemērošana, zustu, ja uzņēmumiem būtu izvēles iespēja nepiemērot minēto sistēmu. Tomēr uz atsevišķiem transportlīdzekļiem atskaitīšanas tiesību ierobežojums neattieksies, un tādēļ uz tiem attieksies parastie noteikumi. Pirmkārt, no ierobežojuma darbības jomas tiks izslēgti visi transportlīdzekļi ar vairāk nekā 9 sēdvietām (ieskaitot vadītāja vietu) un tādi transportlīdzekļi, kas pārsniedz noteiktu masu. Tādējādi ierobežojuma piemērošanas jomā iekļauti galvenokārt vieglie automobiļi, autofurgoni, pikapi, motocikli un mopēdi. Bez tam ierobežojums neattiecas uz visiem turpmāk minētajiem transportlīdzekļiem, pat ja tie ietilpst piemērošanas jomā un neatkarīgi no to izmantošanas privātām vajadzībām: transportlīdzekļi, kas pieder uzņēmumiem, kuru saimnieciskā darbība ir transportlīdzekļu pirkšana un pārdošana; transportlīdzekļi, kas iegādāti, lai tos iznomātu vai izīrētu; taksometri, transportlīdzekļi, kurus autoskolās izmanto mācībām, un transportlīdzekļi, kurus izmanto tirdzniecības pārstāvji.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Ir spēkā vai ir bijuši spēkā citi izņēmumi, ar ko ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz transportlīdzekļiem. Pašlaik Apvienotajā Karalistē ir spēkā izņēmums, ar ko atļauj līdz 50 % ierobežot īrētāja vai nomnieka, kas ir nodokļu maksātājs, tiesības atskaitīt priekšnodokli par maksājumiem, ko veic par saimnieciskajai darbībai izmantojama vieglā automobiļa īri vai nomu, ja šādu vieglo automobili izmanto arī privātām vajadzībām. Apvienotajai Karalistei arī atļauts šādu vieglo automobiļu izmantošanu privātām vajadzībām neuzskatīt par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību.

Direktīvas 2006/112/EK 176. pantā noteikts, ka Padome lems, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Līdz tam dalībvalstīm atļauts saglabāt visus izņēmumus, kas bija spēkā 1979. gada 1. janvārī. Tādējādi ir vairāki „nogaidoši" noteikumi, ar ko ierobežo tiesības atskaitīt nodokļus attiecībā uz transportlīdzekļiem.

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Nepiemēro.

2) APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Nepiemēro.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikuma mērķis ir novērst izvairīšanos no PVN maksāšanas un vienkāršot nodokļa iekasēšanas procedūru, un tādējādi tam ir iespējama pozitīva ietekme.

Šo risinājumu Itālija uzskata par piemērotu pasākumu, un tas ir salīdzināms ar citiem izņēmumiem, kas ir bijuši spēkā pagātnē vai ir spēkā pašlaik. Pieprasītais pasākums ir arī līdzīgs pieejai, kas izklāstīta Komisijas priekšlikumā COM(2004) 728, kurā ietverti

noteikumi par to, uz kādiem izdevumiem var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu.

3) PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Atļauja Itālijai piemērot pasākumu, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, lai ierobežotu nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN par izdevumiem, kas saistīti ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, ja šādus transportlīdzekļus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai. Ja piemēro atskaitīšanas tiesību ierobežojumu, tad, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, nodokļu maksātāju atbrīvo no pienākuma veikt nodokļa uzskaiti transportlīdzekļa privātas izmantošanas gadījumā. Pasākums attiecas tikai uz transportlīdzekļiem, kuru sēdvietu skaits un masa nepārsniedz konkrēti noteiktu sēdvietu skaitu un masu, un ir paredzēts ierobežots skaits īpašu izņēmumu no šā noteikuma.

Ierobežojums noteikts kā vienota likme 60 % apmērā, un Itālijai jāpārskata atkāpes pasākuma apjoms un nepieciešamība un jāziņo par to, kad būs pagājuši 2 gadi pēc izņēmuma darbības sākuma. Lēmuma darbības termiņš beigsies lēmumā norādītajā dienā vai dienā, kad stāsies spēkā Kopienas noteikumi, ar ko regulē atskaitīšanas tiesību ierobežojumus minētajā jomā, ja tas notiks agrāk.

- **Juridiskais pamats**

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 395. panta 1. punkts.

- **Subsidiaritātes princips**

Priekšlikums ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Šis lēmums attiecas uz dalībvalstij pēc pašas lūguma piešķirtu atļauju, un tas nav obligāts.

Ņemot vērā izņēmuma ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir proporcionāls vēlamajam mērķim.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: cits.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ.

Saskaņā ar 395. pantu Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu izņēmumi no kopējiem PVN noteikumiem ir iespējami tikai tad, ja tos

pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu atļauj Padome. Padomes lēmums ir vienīgais piemērotais juridiskais instruments, jo to var adresēt atsevišķai dalībvalstij.

4) IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

5) PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība**

Priekšlikumā ietverta pārskatīšanas klauzula.

Priekšlikumā ietverta turpināmības klauzula.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[2],

tā kā:

(1) Itālija 2006. gada 9. oktobra vēstulē, kas 2006. gada 11. oktobrī reģistrēta Komisijas Ģenerālsekretariātā, lūdza atļauju ieviest pasākumus, atkāpjoties no Direktīvas 77/388/EEK (tagad Direktīva 2006/112/EK) noteikumiem, ar ko regulē nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, un noteikumiem, ar ko pieprasa uzskaitīt nodokli par saimnieciskās darbības aktīviem, kurus izmanto privātām vajadzībām.

(2) Atbilstīgi Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktam Komisija 2007. gada 28. februāra vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas lūgumu. Komisija 2006. gada 21. novembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

(3) Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā noteiktas nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par precēm un pakalpojumiem, ko tas saņēmis izmantošanai darījumos, par kuriem uzliek nodokli. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietverta prasība uzskaitīt PVN, ja saimnieciskās darbības aktīvus izmanto privātām vajadzībām.

(4) Ir sarežģīti precīzi nodalīt transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, un pat tad, ja tas ir iespējams, attiecīgā metode bieži vien ir apgrūtinoša. Atbilstīgi pieprasītajiem pasākumiem transportlīdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, PVN apmēru, ko ir tiesības atskaitīt saistībā ar izdevumiem, ar dažiem

[1] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.
[2] OV C [...], [...], [...]. lpp.

izņēmumiem nosaka kā vienotu procentu likmi. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Itālijas iestādes uzskata 40 % likmi par pamatotu. Lai novērstu nodokļa dubulto uzlikšanu, vienlaicīgi jāaptur prasība veikt PVN uzskaiti attiecībā uz transportlīdzekļa izmantošanu privātām vajadzībām, ja uz to attiecas minētais ierobežojums. Šos pasākumus var pamatot ar nepieciešamību vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst izvairīšanos no nodokļa maksāšanas ar nepareizu uzskaiti.

(5) Šo izņēmuma pasākumu darbības termiņš jāierobežo, lai ļautu novērtēt to efektivitāti un procentu likmes piemērotību, jo ierosinātā procentu likme pamatojas uz sākotnēju izpēti saistībā ar izmantošanu saimnieciskajai darbībai.

(6) Komisija 2004. gada 29. oktobrī iesniedza priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 77/388/EEK (tagad Direktīva 2006/112/EK) attiecībā uz tiesībām atskaitīt PVN[3]. Izņēmuma pasākumu darbības termiņam jābeidzas, kad stājas spēkā ierosinātā direktīva, ja tas notiek agrāk nekā lēmumā minētajā dienā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, ar šo Itālijai atļauj ierobežot tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, tā, ka minētās tiesības nepārsniedz 40 %.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Itālija neuzskata, ka transportlīdzekļa izmantošana privātām vajadzībām ir pakalpojumu sniegšana par atlīdzību, ja transportlīdzeklis ir nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa un ja uz minēto transportlīdzekli attiecas atskaitīšanas tiesību ierobežojums saskaņā ar šo lēmumu.

3. pants

Ar šo lēmumu atļautais atskaitīšanas tiesību ierobežojums neattiecas uz izdevumiem saistībā ar transportlīdzekļiem, kas ietilpst kādā no turpmāk minētajām kategorijām:

(1) transportlīdzeklis, kas ietilpst nodokļu maksātāja preču krājumos, tam veicot saimniecisko darbību;

(2) transportlīdzeklis, ko izmanto kā taksometru;

(3) transportlīdzeklis, ko autoskola izmanto mācībām;

(4) transportlīdzeklis, ko izīrē vai iznomā;

---

[3] OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp., COM(2004)728.

(5) transportlīdzeklis, ko izmanto tirdzniecības pārstāvji.

4. pants

Attiecīgajos izdevumos ietilpst transportlīdzekļa pirkšana, tostarp līgumi par montāžu un tamlīdzīgi, ražošana, iegāde Kopienas iekšienē, ievešana, noma vai īre, pārveidošana, remonts vai tehniskā apkope un izdevumi par precēm vai pakalpojumiem saistībā ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu, tostarp par smērvielām un degvielu.

5. pants

Lēmuma 1. un 2. pantu piemēro visiem mehāniskiem transportlīdzekļiem, izņemot lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktorus, kurus parasti izmanto cilvēku vai preču pārvadāšanai pa autoceļiem un kuru maksimālā atļautā masa nepārsniedz 3500 kilogramus, un kuriem nav vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja vietu.

6. pants

Novērtējumu par šā lēmuma piemērošanas pirmajiem diviem gadiem, tostarp piemērojamās ierobežojuma procentu likmes novērtējumu, iesniedz Komisijai, kad pagājuši divi gadi no šā lēmuma stāšanās spēkā, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī.

7. pants

Lēmuma darbības termiņš beidzas dienā, kad stājas spēkā Kopienas noteikumi, ar ko nosaka tos izdevumus saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, uz kuriem neattiecas pievienotās vērtības nodokļa pilnas atskaitīšanas tiesības, bet ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs